

§
00)

Protokoll över samtal med polisintendenten Lennart Petersson på polishuset den 20 februari 1987 med början klockan 10.25. Närvarande från kommissionen Gunnel Lindberg, Håkan Kyhle och Tore Samuelsson.

TS: Inledningsvis skulle jag vilja diskutera något om den s.k. beredskapsplanen för utredning i grövre våldsbrott som gäller för Stockholms polisdistrikt. Enligt den beredskapsplanen har spaningssektionen, som du normalt är chef, för en icke oviktig del att svara för och jag skulle då vilja fråga dig först: Har ni på spaningssektionen vidtagit några åtgärder för att snabbt kunna fullgöra dom uppgifter som ni enligt planen är ålagda?

LP: Nej.

TS: Har ni överhuvud taget diskuterat den här beredskapsplanen med våldsroteln eller med ledningen för kriminalpolisen?

LP: Nej, den har inte varit föremål för diskussion i varje fall har inte jag varit med på den, men dom arbetsuppgifter som står uppräknade i den här redogörelsen du nämner här de är ju dom arbetsuppgifter som vi varje dag ägnar oss åt på spaningssektionen, så att vi har ju utfört dom här dagligdags och det är inte några särskilda åtgärder som vi behöver öva oss i inte, för det är åtgärder som vi utför varje dag.

TS: Har ni deltagit i tidigare mordspaningsutredningar?

LP: Ja, det görs ju regelmässigt på det sättet att ett antal befattningshavare beordras från spaningssektionen till respektive eller till den roteln som ju utreder mord och andra våldshandlingar så att biträda.

TS: Ställs dom således till KK 1:s förfogande vid en mordutredning?

LP: Ja.

GL: Sker inte det på samma sätt i det här fallet att man ifrån KK 1 beställde enbart personal ifrån din avdelning?

LP: Nej, utan det som skedde det skedde mera spontant att när mordet inträffade så samlades då arbetsledarna i ledningsrummet här uppe under Holmérs ledning. Och tillvägagångssättet påminde lite grand om, när vi hade SJ-ärendet som ju förekom i december -85 och där Holmér då personligen ledde spaningarna till dess gärningsmannen greps. Föregående liknande tillfälle en gång, när vi hade dubbelmordet vid Ropsten och där

ledde också Holmér personligen spaningarna. Så att samlingen utav arbetsledare runt Holmér, det var ingen nyhet i det här fallet utan det var, det påminde om dem tidigare tillfällen här.

GL: Så den här typen av ledningsorganisation har förekommit i minst två ärenden tidigare?

LP: Ja, det har det gjort.

TS: Men om vi håller oss till en utav arbetsuppgifterna, eller s.k. dörrknackningsoperationer, det blev då tydligen i det här fallet en nyhet för er del dvs. att det var ni från span som själva fick leda den aktionen och jag undrar då, fanns det någon rutin hur den skulle läggas upp för att på ett effektivt sätt kunna genomföra den?

LP: Ja, rutinen på det här, det finns ju hos arbetsledarna som finns ute, va, och det är då lite beroende på ärendets storlek och var det inträffar och att dörrknackning skall inledas, det känner ju varenda arbetsledare till. Sedan svårigheterna kanske i det här ärendet var väl det att man visste inte egentligen vilket område, eller hur mycket man skulle utsträcka dörrknackningen till, för att om man gjorde då längst den förmodade flyktvägen till att börja med och därefter så gjorde vi den här större sökningen några veckor senare där vi tog hela stadsdelen. Det var ungefär det som skedde i fråga om dörrknackningshänseende.

TS: Men har ni lett, dvs. spaningssektionen, en sådan insats själva vid något tidigare tillfälle?

LP: Nej, inte på den nivån, jag har aldrig varit ute på den, därför att oftast har det då varit någon kommissarie som har varit med på det.

TS: Ifrån KK 1 då?

LP: Nej, från spaningsdelen också. Vi har ju ett antal kommissarier som, finns ju 18 kommissarier på span.

TS: Enligt vad du tidigare uppgivit så flyttade ni upp, eller flyttade ifrån våldshotelns lokaler omkring månadsskiftet mars-april efter det att 33-åringen hade blivit frigiven. Utredningen rörande 33-åringen pågick sedan en tid, men det skulle vara intressant att veta hur det tidsmässigt kom att utvecklas för den grupp som du leder här på sju trappor i polishuset.

LP: Ja-a, vi hade ju ärendet och fortsatte att bearbeta den här 33-åringens fall och det bestod ju på det sättet att vi insamlade material i undersökningen

och därefter kallades ju han till ett förhör. Och han var ju här i två dagar och det var slutförhöret, och därefter så avskrevs ju ärendet av KG Svensson. Han kunde inte längre misstänkas. Och då till min grupp fanns ju då ytterligare ett antal, större antal utredningsmän och efter det att 33-åringen var hörd så återgick ju en hel del av dem till KK 1 varifrån dom kom. Och kvar blev här då två utredningsmän från KK 1 som fortfarande stod till den här gruppens förfogande, det var Ulf Norlin och Dick Lönnblad. Övriga återgick till KK 1, bl.a. en kriminalkommissarie, Åke Svensson.

kap 1 §
Luetesslagen

TS: Och när var det?

LP: I anslutning till att 33-åringen avfördes.

kap 1 §
Luetesslagen

TS: Du har tidigare nämnt någonting om "slack-
kräftan"?

Slap 18 Sjukhuslagen

TS: Berättelsen och Dirk Irenstam, på sin grupp har vid
kastat som vi har haft med den bl.a. 1991 att det har
kommit sig motarbetade ifrån ledningsgruppen sida, och
det gäller deras förslag att få utredningsinsatser och
har du några kommentarer till det.

LP: Ja, jag föreslår som en del av den kärnan, och
det är ju beroende på vad som från ledningens
sida har bedrivit spanings- och utredningsverksamhet
på ett enda område en längre tid och det är kardbrun-
det som har liksom alla tankar resursverksamhet för
att drivas

Slap 18 Sjukhuslagen

och jag har också föreslår
att få polistledningen att bedriva den här bredden
samtidigt, men det har inte varit någon framgång vid
den föredragningarna. Jag har också gjort invändningar
er emot att man går ut till pressen och säger att man
bedriver spaningsverksamhet på bred front, då man i
själva verket bara hållit på med ett enda område, så
jag föreslår deras invändningar.

TS: Har det här problemet tagits upp med åklagaren?

LP: Ja, åklagarna är ju underordnade en alltså här.

TS: Zeise har ju varit förundersökningsledare under
en stor del utav den här tiden och har han inte tagit
ställning till hur ni borde förfarit i det här sam-
manhanget?

Slap 18 Sjukhuslagen

TS: Du har tidigare nämnt någonting om "slask-
ärenden"?

LP: Ja-a, den finns ju fortfarande kvar och den sista räkningen här nu så finns det fortfarande 2 000 ore-gistrerade och lågt prioriterade ärenden kvar på första roteln. Avsikten är då att man på första roteln skall gå igenom dom här ärendena, och därefter så går dom upp till oss här också, företar vi undersökning med hjälp av den grupp polismän från GLG, som sköter just den här typen av undersökningar. Den pågår fortfarande.

TS: Norlin och Dick Lönnblad, på din grupp har vid samtal som vi har haft med dom bl.a. sagt att dom har känt sig motarbetade ifrån ledningsgruppens sida, när det gällde deras försök att få utredningsinsatser och har du någon kommentar till det.

LP: Ja-a, jag förstår dom om dom har den känslan, och det är ju beroende på det att man från ledningens håll har bedrivit spanings- och utredningsverksamhet på ett enda ärende en längre tid och det är kurdärendet som har lämnats all tänkbar resursverksamhet för att drivas

1 §
etesslagen

och jag har också försökt att få polisleddningen att beskriva dom här ärendena samtidigt, men det har inte rönt någon framgång vid dom föredragningarna. Jag har också gjort invändningar emot att man går ut till pressen och säger att man bedriver spaningsverksamheten på bred front, då man i själva verket bara hållit på med ett enda ärende, så jag förstår deras invändningar.

TS: Har det här problemet tagits upp med åklagaren?

LP: Ja, åklagarna är ju underrättade om alltihop här.

TS: Zeime har ju varit förundersökningsledare under en stor del utav den här tiden och har han inte tagit ställning till hur ni borde förfarit i det här sammanhanget?

1 §
etesslagen

har det rätt motställningar tillan dig och polisleddningen?

Ja, jag vill inte säga att det har rätt motställningar där, för ett delår är såpass starkt personligt och som gennylkar den här ledningen, va, så att de motstånd har någonting att säga emot, va. Men jag har alltid på några tillfällen gjort invändningar mot motstånd på det här och om det är en motställning?

GL: Är det vid ett eller flera tillfällen du har tagit upp dom där frågorna med polisleddningen?

Ja, jag tror att jag gör som man säger till mig, va, men jag tycker att i den krets som finns där upp

5 kap 1 §
selvbedömlagen

TS: ...

TS: Har du inte fått tillfälle att yttra dig där uppe?

LP: Ja, var och en får tillfälle yttra sig.

TS: Har du inte begagnat dig där det då?

LP: Ja, jag vet inte om det, det här i varje fall. Inte knappt från några sådana synpunkter.

TS: I den mån du har haft invändningar eller synpunkter som inte har stått överens med polisledningen, har du i något ärende lyckats få genomföra vad du har önskat?

LP: Ja, ja, det är, ja det har säkert inträffat det också, det jag vill komma ihåg alltid, det är ju när jag har haft en svävande åsikt emot det, inte så ofta det har jag, säkert har jag då nog fått inför utövande av eller fått genomföra vissa åtgärder, det är klart, det har jag alltid, det har inte bara varit brott utan det har ju också varit invändningar som jag har gjort det är alltid det är främst emot att man bara redriver ett ärende, det andra blir liksom alltid, man tappar tempo på utredningen.

TS: Är du den enda i ledningsgruppen som har framfört den åsikten?

LP: Ja, det är säkert det blir, jag har ju inte varit med på alla möten, för jag har varit ledig för sjukhus och sådant men, jag tror inte det finns någon mer än jag som har gjort invändningar. Om inte det är invändningarna har blivit så genom att man har diskuterat...

TS: Har det rått motsättningar mellan dig och polisledningen?

LP: Nej, jag vill inte säga att det har rått motsättningar där, för att Holmér är såpass stark personlighet som genomsyrar den här ledningen, va, så att få människor har någonting att sätta emot, va. Men jag har alltså vid några tillfällen gjort invändningar emot hanteringen på det här och om det är en motsättning så kanske man kan kalla det för det.. jag har, jag menar jag är i en situation så att jag har bara att lyda order, att jag gör som man säger till mig, va, men jag tycker att i den krets som finns där uppe

så finns det såpass stor polisiär erfarenhet, att den borde komma till uttryck, när man gör bedömningar. Nu sitter alltså folk i polisledningen där uppe av Holmér Wranghult som inte har någon polisiär erfarenhet. Och då måste dom gå ut och fråga den här samlade erfarenheten om polisiär bedömning och det har inte skett, det tycker jag kanske att det, eller också är det så, att dom som sitter runt Holmér inte vågar säga någonting.

TS: Har dom inte fått tillfälle att yttra sig där uppe?

LP: Jodå, var och en får tillfälle yttra sig.

TS: Har dom inte begagnat sig utav det då?

LP: Ja, jag vet inte om dom, det har i varje fall inte kommit fram några sådana synpunkter.

GL: I den mån du har haft invändningar eller önskemål som inte har stämt överens med polisledningen, har du i något avseende lyckats få gehör för vad du har önskat?

LP: Ja-a, det är, ja det har säkert inträffat det också, det jag nu kommer ihåg alltså, det är ju där jag har haft en avvikande åsikt emot det, inte så att det har jag, säkert har jag då nog fått idéer anammade eller fått gehör för vissa åtgärder, det är klart, det har jag alltså, det har inte bara varit broms utan det här är då dom här invändningar som jag har gjort det är alltså det är främst emot att man bara bedriver ett ärende. Det andra blir liggande alltså, man tappar tempo på utredningen.

GL: Är du den enda i ledningsgruppen som har framfört den åsikten?

LP: Ja, det är såvitt det blir, jag har ju inte varit med på alla möten, för jag har varit ledig för semester och sådant men, jag tror inte det finns någon mer än jag som har gjort invändningar. Om inte dom invändningarna har skett då genom att man har diskuterat mer privat eller med Holmér där inte det har varit ledningsmöten, det kan ju finnas sån också.

HK: Den här typen av ledningsorganisation där alltså länspolismästaren personligen har lett spaningar och i en särskild ledningsgrupp då med, där arbetsledare från olika funktioner är representerade, den har alltså tillämpats vid ett par tillfällen tidigare, hur fungerade den då utifrån dina krav ?

LP: Den fungerade bra. Den fungerade bra därför att det var ju en mera i tid räknad kortare insats på några dagar och då fungerade den fint.

GL: Får jag ställa en fråga: I det här sammanhanget, jag tror du nämnde att ledningsgruppen i det ena fallet utav dom två tidigare upphörde när gärningsmannen åklagaren in i bilden i förhållande till ledningsorganisationen där?

LP: Nja, jag har ju inte något klart minne av det här, men i exempelvis i det ena fallet där hade vi ju misstänkt på dubbelmordet i Ropsten, där fanns alltså ett namn och då måste ju åklagaren slå till, va.

Så att det är lite skillnad med dom här två ärendena, tidigare ärendena.

GL: Ungefär hur långa var dom insatserna?

LP: Ett par dagar ungefär eller när det gäller, jo, när det gäller sprängning? Hot om sprängning så var det kanske ett par veckor och det var, hotet kom ju någon veckas mellanrum, vi gjorde först en spaningsinsats uppe i Jämtland och sedan kom nästa nere i Östergötland tror jag det var, att, men ärendet pågick ju under tiden alltså. Det var väl ett par veckor, en eller två.

TS: Enligt protokoll som har förts vid ledningsgruppen så framgår det bl.a. att Holmér den 24 mars 1986 ansåg att dörrknackning borde ske i området runt biografen Grand och du förklarade senare eller den 27 i samma månad att dörrknackning hade verkställts på näringsställen intill biografen, men att den hade inte givit någonting. Kommer du i dag ihåg hur den där aktionen lades upp och vad den egentligen omfattade?

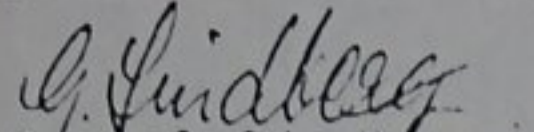
LP: Jag har, jag kan vidimera att vi gjorde en dörrknackning vid den här angivna tiden, men jag har alltså inte något så där riktigt klart minne vilka lokaler som besöktes men att det inte gav någonting, det kommer jag ihåg. Det är just nu som jag håller på se efter om vi har dokumenterat det i datan på något sätt, va, man jag skall försöka se efter om det finns någon dokumentation. Men jag har alltså inte något klart minne utav vilka lokaler som besöktes.

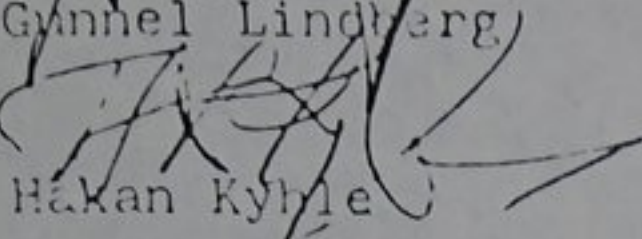
TS: Var det personal från spaningssektionen som?

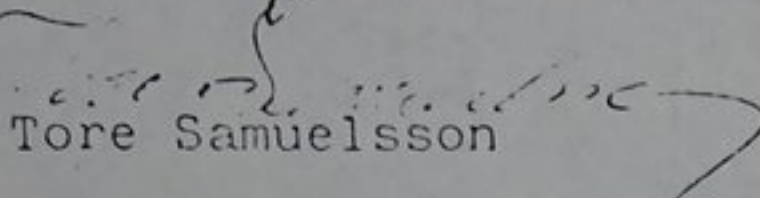
LP: Ja, javisst.

TS: Samtalet avslutas klockan 11.15. Petersson godkänner samtalet i den form den inspelats på band.

Stockholm som ovan

Gunnel Lindberg

Håkan Kyhle

Tore Samuelsson